

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΥΨΩΣ. Τ.ΣΤΑΥΡΟΥ 8/9/2019
(Γαλ. 6,11-18)

Τον επίλογο της προς Γαλάτας Επιστολής του Αποστόλου Παύλου ακούσαμε στο σημερινό Αποστολικό Ανάγνωσμα. Σε αυτόν ανακεφαλαιώνει ο Παύλος τα όσα ανέλυσε στην Επιστολή του, για να προφυλάξει τους χριστιανούς από ανθρώπους, που αλλοίωναν τις αλήθειες του Ευαγγελίου του Χριστού και αναστάτωναν την Εκκλησία· καί για να τονίσει τις ευεργετικές συνέπειες της σταυρικής θυσίας του Χριστού στη ζωή μας

Να μή παρασύρονται οι Χριστιανοί, προτρέπει ο Απόστολος Παύλος, από ανθρώπους, οι οποίοι εμφανίζονται ως ζηλωτές χριστιανοί, αλλά έχουν φανατισμό και δεν ενεργούν με τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος· αυτοί, πασχίζουν να επιβάλουν δικές τους ιδέες με ιδιοτελή κριτήρια. Ο Απόστολος Παύλος δεν διστάζει να αποκαλύψει τα ιδιοτελή αυτά κριτήρια: Σας πιέζουν -γράφει- να κάνετε περιτομή (που είχε επικρατήσει να γίνεται στους Εβραίους, αλλά για τους χριστιανούς ήταν άχρηστη) με τι σκοπό; Το έχετε καταλάβει; Για να καυχώνται, ότι κατάφεραν να σας πάρουν με το μέρος τους, να σας κάνουν οπαδούς τους· καθώς επίσης, για να αρέσουν στους Εβραίους, μένοντας προσκολλημένοι σε τυπικές διατάξεις, ξένες προς το αληθινό νόημα του Ευαγγελίου.

Παρόμοιο φαινόμενο βλέπουμε και στις ημέρες μας: Υπάρχουν πολλοί δυστυχώς, που παρασύρονται από ανθρώπους που έχουν την ψευδαίσθηση ότι μόνον αυτοί είναι οι τηρητές της Ιεράς Παράδοσης, οι αλάνθαστοι ερμηνευτές των Ιερών Κανόνων της Εκκλησίας. Και, ό,τι αυτοί θεωρούν σωστό, θέλουν να το επιβάλουν και σε όλους τους άλλους! Δεν διστάζουν μάλιστα, να κατηγορούν και ιερείς και Επισκόπους και Πατριάρχες, ότι είναι αιρετικοί ή και σχισματικοί και να κόβουν την επικοινωνία μαζί τους. Ικανοποιούνται με το να βλέπουν κοντά τους οπαδούς φανατικούς, που υποστηρίζουν τις απόψεις τους και τους επευφημούν! Τέτοιοι ανθρωπάρεςκοι τύποι είναι πολύ επικίνδυνοι για την ειρήνη και την ενότητα της Εκκλησίας.

Αδελφοί μου, να μή ξεχνούμε ότι στην Ορθόδοξη Εκκλησία, δεν έχει δικαίωμα κανένας, όποιος και αν είναι, να επιβάλει προσωπικές του ερμηνείες της Αγίας Γραφής και των Ιερών Κανόνων. Από την εποχή των Αγίων Αποστόλων μέχρι τις ημέρες μας, όταν προκύπτουν στη ζωή της Εκκλησίας σοβαρά προβλήματα σχετικά με την πίστη και τη χριστιανική ηθική, η Εκκλησία τα μελετά και τα αντιμετωπίζει αλάνθαστα με Συνοδικές Αποφάσεις. Αυτό έκαναν οι Άγιοι Απόστολοι όταν προέκυψαν ωρισμένα θέματα στην πρώτη Εκκλησία. Συνήλθαν όλοι μαζί στα Ιεροσόλυμα το έτος 48 μ.Χ. , συζήτησαν τα θέματα, συμφώνησαν, με τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος και γνωστοποίησαν σε όλους τους χριστιανούς τις Αποφάσεις τους (βλέπ. Πράξ. κεφ. 15). Αυτόν τον τρόπο επίλυσης των θεμάτων, που ανακύπτουν στη ζωή των πιστών, εφαρμόζει έκτοτε η Ορθόδοξη Εκκλησία. Και όλοι οι πιστοί κληρικοί και λαϊκοί, όποια θέση και αν κατέχουμε στην Εκκλησία, είμαστε υποχρεωμένοι να σεβόμαστε και να εφαρμόζουμε τις Συνοδικές Αποφάσεις της Εκκλησίας μας. Αυτή είναι η ασφαλής οδός που καλούμαστε να ακολουθήσουμε στη ζωή μας. (Βέβαια, το θέμα αυτό είναι μεγάλο και δεν έχουμε χρόνο να αναλύσουμε όλες τις παραμέτρους του).

Στη συνέχεια, ο Απόστολος Παύλος κάνει μία αντιδιαστολή στο καύχημα των ταραχοποιών ανθρώπων που ανέφερε, και στο δικό του καύχημα. Εκείνοι, γράφει, καυχώνται για το ότι κάποιος από σας γίνετε οπαδοί τους. "Εγώ δεν θέλω καμία άλλη αφορμή για καύχηση εκτός από το Σταυρό του Κυρίου μας Ιησού Χριστού" (στίχ.14). Σχολιάζοντας ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος τον στίχον αυτόν λέγει: "Και τι είναι το καύχημα του σταυρού; Το ό,τι ο Χριστός έλαβε μορφή δούλου για μένα, και έπαθε αυτά που έπαθε, για μένα τον δούλο, τον εχθρό του τον αγνώμονα· αλλά τόσο με αγάπησε, ώστε και να παραδώσει τον εαυτόν του σε θάνατο για τη δική μου σωτηρία".

Ο Σταυρός του Κυρίου, αδελφοί μου, είναι και καθε χριστιανού το καύχημα. Διότι στον τίμιο Σταυρό στηρίζονται όλες οι ελπίδες μας, και απ' αυτόν πηγάζουν όλες οι χαρές μας. "Ίδού, γάρ ἦλθε διά τοῦ Σταυροῦ χαρά ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ", όπως λέγει και η αναστάσιμη Ευχή.

Στα πάρα πάνω λόγια του ο Παύλος προσθέτει και κάτι ακόμη, ποιό δυνατό και εντυπωσιακό: "Στον Σταυρόν αυτόν επάνω πέθανε ο κόσμος για μένα κι εγώ για τον κόσμο"(στίχ.14). Κόσμον εδώ ο Παύλος εννοεί τα κοσμικά πράγματα όπως τα πλούτη, την εξουσία, τη δόξα, τις απολαύσεις και τα όμοια, τα οποία πολλοί θεωρούν λαμπρά και σπουδαία. Σαν να ήθελε ο Παύλος να πει: Ο κόσμος έχασε για μένα τη δύναμή του και δεν μπορεί να με υποτάξει. Αλλά ούτε εγώ επιθυμώ τίποτε απ' αυτά τα κοσμικά πράγματα.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, όσο περισσότερο συναισθανόμαστε το ότι ο Χριστός πέθανε στο Σταυρό για χάρη μας, τόσο πιο πολύ θα ενισχυόμαστε στον αγώνα μας να ελευθερωθούμε από κοσμικά πάθη και αμαρτωλές επιθυμίες. Έτσι θα συμβάλλουμε στην ενότητα της Εκκλησίας και θα απολαμβάνουμε την ειρήνη, το έλεος και τη χάρη του Κυρίου μας, που ευχήθηκε ο Απόστολος Παύλος στους Γαλάτες. Αμήν.